

se gøre sig helt særlige omstændigheder gældende, før end udvalgets forslag bør fraviges.

Det er Forsvarsministeriets vurdering, at gyldighedsområdet for forslaget til militær straffelov § 36 om krigsforbrydelser og andre konventionskrænkelser, som i alt væsentligt svarer til den gældende bestemmelse i § 25, bør fastholdes.

Selvom der ikke nødvendigvis er fuldstændig overensstemmelse mellem anvendelsesområdet for Genèvekonventionerne og gyldighedsområdet for militær straffelovens bestemmelser for væbnet konflikt, herunder udkastet til § 36 og den nugældende § 25, er der ikke juridisk nogen begrundelse for at udvide gyldighedsområdet for bestemmelsen.

Årsagen hertil er, at eventuelle overtrædelser af Genèvekonventionerne, som måtte begås i tilfælde, hvor der ikke foreligger »væbnet konflikt«, må antages at blive omfattet af enten militær straffelov § 15, (lovforslagets § 27) om pligtforsømmelse, herunder grov pligtforsømmelse, eller efter omstændighederne af bestemmelser i straffeloven. Forestiller man sig for eksempel, at en militært tjenestgørende har begået vold mod en tilbageholdt person, hvor dette ikke er sket under væbnet konflikt, og hvor gældende militær straffelov § 25 (lovforslagets § 36) derfor ikke vil finde anvendelse, vil dette forhold kunne være omfattet af straffelovens § 244 om vold eller § 245 om legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter.

Det skal endvidere bemærkes, at det efter Forsvarsministeriets opfattelse hverken vil være hensigtsmæssigt eller i overensstemmelse med almindelig dansk lovgivningstradition at indføre særlige straffebestemmelser for handlinger, der allerede må anses for kriminaliseret efter den gældende regulering.

Forsvarsministeriet kan derfor i det hele tilslutte sig udvalgets forslag. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 36 og de særlige bemærkninger til bestemmelsen.

3.14. Strafferammer

3.14.1. Gældende ret

Bestemmelserne i militær straffelov kapitel 7 om pligtforsømmelser indeholder strafferammer på 3 måneders fængsel (§ 15 om almindelige pligtforsømmelser), 4 måneders fængsel (§ 27 om beruselse i tjenesten og § 29 om overtrædelse af visse forbud) og 6 måneders fængsel (§ 16 om lydighedsnægtelse, § 20 om respektstridig opførsel, §§ 21 og 22 om forfølgelse og misbrug af stilling samt § 23 om udeblivelse). Hertil kommer § 17 om mytteri, hvis strafferamme er fængsel indtil 6 år, og § 26 om vagtforsømmelse med en

strafferamme på fængsel indtil 1 år. Endelig indeholder § 27, stk. 2, om offentlig forstyrrelse straf af bøde.

Nogle af bestemmelserne indeholder desuden skærpet strafferamme for grovere overtrædelser eller for tilfælde, hvor der foreligger skærpende omstændigheder, i nogle tilfælde med en eksemplifikation af sådanne omstændigheder. Disse rammer er ret forskellige. Under skærpende omstændigheder kan straffen efter § 15 stige til fængsel i 1 år, efter § 16 til fængsel i 3 år, jf. stk. 1, og under visse betingelser efter stk. 2 til fængsel i 6 år, efter § 23, stk. 1, til fængsel i 2 år og efter § 26 til fængsel i 3 år, jf. stk. 2. §§ 15, 16, 17, 23 og 26 indeholder desuden skærpet strafferamme for overtrædelser begået under væbnet konflikt.

De materielle regler i militær straffelov, som navnlig vedrører væbnet konflikt, findes i §§ 24 og 25, der er optaget i kapitel 7, samt i kapitel 8 om forbrydelser mod forsvarsmagtens kampdygtighed. Strafferammerne i disse bestemmelser er næsten undtagelsesfrit identiske med rammerne i de tilsvarende bestemmelser i militær straffelov fra 1937.

§ 24, stk. 1 og 2, om de særlige former for røveri og tyveri under væbnet konflikt henviser som de tidligere bestemmelser i 1937-loven (§ 60, stk. 1, og § 61) til straffelovens røveri- og tyveribestemmelser og dermed til strafferammerne i disse bestemmelser.

Strafferammen i § 25 om konventionskrænkelser under væbnet konflikt, herunder af Genèvekonventionerne, er fængsel indtil 12 år. Denne strafferamme svarer til strafferammen i den tilsvarende bestemmelse i § 62 i militær straffelov af 1937.

Strafferammen for at røbe militære hemmeligheder, jf. § 31, stk. 1, er fængsel indtil 4 år, medmindre handlingen er begået under væbnet konflikt mv. I så fald kan straffen stige til fængsel i 10 år. Denne ramme svarer til den, der fandtes i § 40 i militær straffelov af 1937.

Tilsvarende fandtes i § 41 i loven fra 1937 en strafferamme på fængsel indtil 6 måneder for den, der uberettiget skaffer sig kendskab til sådanne hemmeligheder, medmindre handlingen var begået under væbnet konflikt mv. I så fald var strafferammen fængsel indtil 3 år. Disse strafferammer er gentaget i de gældende bestemmelser i § 31, stk. 2.

Forfalskning af ammunition mv., jf. militær straffelov § 32, er fængsel indtil 4 år, medmindre gerningsmanden måtte regne med, at forfalskningen ville få virkning under væbnet konflikt. Under disse betingelser kan straffen stige til fængsel i 12 år. Disse strafferammer svarer til rammerne i den tilsvarende bestemmelse i § 42 i militær straffelov af 1937.